

Экономический рост, который демонстрирует белорусская экономика в последние годы, позволяет с уверенностью утверждать, что в стране создана эффективная система управления. Поставленные цели достигаются, или будут достигнуты.

Республика Беларусь в своей социально–экономической политике на предстоящее пятилетие исходит из преемственности целей и приоритетов, которые были сформулированы и реализовывались в предыдущие годы. Национальная модель социально ориентированной экономики хорошо зарекомендовала себя на протяжении последних 15 лет и в основном будет сохранена в перспективе.

Вместе с тем для динамичного развития требуется более активное совершенствование и модернизация действующих организационно–экономических механизмов, экономических институтов и экономической политики, которые позволят повысить эффективность, устойчивость и конкурентоспособность существующей модели развития Республики Беларусь.

Литература.

1. Экономическая ситуация в Республике Беларусь в контексте мировых тенденций // Беларус. думка. 2018. № 4. С. 22–34.
2. Макроэкономические показатели результативности экономики РБ [Электронный ресурс]. – 2019. – Режим доступа: – http://revolution.allbest.ru/economy/00128292_0.html - Дата доступа: 08.10.2019.

ВИДИ УПРАВЛІННЯ ЛОГІСТИЧНОЮ СИСТЕМОЮ ФЕРМЕРСЬКОГО ГОСПОДАРСТВА

Головка Р. А., аспірант

*Науковий керівник: Вінченко І. І., д. е. н., професор
Дніпровський державний аграрно-економічний університет*

Процес прийняття рішень під час побудови та оцінки ефективності управління логістичною системою підприємств потребує обґрунтованих наукових підходів. Складність проблем, які вирішує логістика, визначає доцільність застосування в ній багатьох методів, які використовуються для вирішення наукових та практичних завдань в області логістики. Численні дослідження

проблем логістики формують різні підходи авторів до її розгляду, в результаті чого виокремились її функціональні види управління, кожному з яких притаманні свої методи.

Управління матеріальними запасами. Матеріальні запаси становлять значну частину оборотних коштів підприємства. Тому нераціональне управління запасами на підприємстві, призводить до «гальмування» оборотності грошового капіталу, вкладеного в створення запасів та може зірвати виконання виробничої програми, або призвести до її зміни. Матеріальні запаси є найменш ліквідними короткостроковими активами. Більшість підприємств уникають великих запасів з низькою оборотністю, що дозволяє збільшити їх оборотність та скоротити витрати на утримання. За сучасних умов дефіциту вільних грошових коштів, вагомого значення набуває проблема оптимізації управління матеріальними запасами та формування їх мінімально необхідної кількості. Це передбачає визначення за окремими найменуваннями продукції (матеріальних запасів): оптимального розміру замовлення; рівня запасів, коли слід робити чергове замовлення; мінімального рівня запасів, необхідного для запобігання дефіциту; кількості замовлень, які необхідно здійснити за встановлений період часу.

Управління закупівлями. Закупівлі – це комплекс заходів, спрямованих на забезпечення підприємства у заздалегідь встановлені терміни, в необхідному обсязі та за мінімально можливою ціною якісними ресурсами (сировиною), що поставляються надійними постачальниками та сприяють підвищенню конкурентоспроможності підприємства. Процес закупівлі є ланцюжком взаємозалежних дій. Починається він зі складання заявок, а закінчується надходженням ресурсів (сировини) в задані терміни необхідної якості та потрібної кількості.

Планування діяльності із закупівлі починається з вибору постачальників, від яких багато в чому залежить якість виробленої продукції та ефективність діяльності підприємства. Рішення цього завдання включає три етапи: пошук потенційних постачальників; збір інформації про постачальників; порівняльна оцінка і ранжування постачальників. Найбільш поширеними й ефективними є такі способи виявлення та збору інформації про потенційних постачальників: конкурсні торги (тендери), письмові переговори між постачальником і споживачем, виставки, ярмарки. Порівняльна оцінка й ранжування потенційних постачальників здійснюється із застосуванням різних методів, найбільш дієвими з яких є: метод розрахунку рейтингу

постачальника; метод оцінки витрат у ланцюжку надходження сировини (матеріалів) від постачальника на підприємство, включаючи витрати на їх купівлю, доставку та зберігання.

Організація і управління складським господарством. Організація поточкових процесів від постачальника сировини до кінцевого споживача товарної продукції неможлива без концентрації у встановлених місцях необхідної кількості запасів. Це потребує створення складських площ, призначених для накопичення на певний час сировини, напівфабрикатів або готових виробів для забезпечення безперебійного й ритмічного виконання замовлень споживачів. Рух через склад матеріальних потоків пов'язаний з витратами, які збільшують вартість товару. Тому проблеми визначення місця розташування розподільних центрів, оптимальних розмірів технологічних зон складу, мінімально необхідної площі складу для розміщення запасів відповідних найменувань товарних позицій, формування вантажних одиниць і проведення інших логістичних операцій мають значний вплив на раціоналізацію руху матеріальних потоків, використання підйомно-транспортних засобів, а отже, і величину витрат виробництва й обігу.

У зв'язку з цим організація роботи складу повинна розглядатися не ізольовано, а як інтегрована складова частина логістичного ланцюга. Тільки системний підхід дозволить забезпечити успішне виконання основних функцій складу та досягнення високого рівня конкурентоспроможності підприємства.

Управління виробничими процесами. Основним завданням логістики як науково-виробничого напрямку, – є розробка методів, спрямованих на скорочення тривалості циклів в процесі виробництва товарної продукції. Чим коротша тривалість виробничого циклу, тим (за інших рівних умов) більше оборотів здійснюють вкладені у виробництво кошти, і тим більший обсяг прибутку буде отриманий за підсумками фінансового року. Аналіз видів комерційної діяльності підприємства свідчить, що тривалість виробничого циклу залежить від: виду продукції; обсягу партії даного виду продукції; тривалості переходу від попередньої до наступної операції при виконанні технологічного процесу виробництва продукції.

Управління процесами розподілу та збуту. Поряд з тривалістю виробничого циклу вагомий вплив на тривалість одного обороту вкладених коштів має період реалізації виробленої продукції. Саме на цьому заключному етапі відбувається перетворення продукції в

грошові кошти, які будуть потрібні для здійснення наступного кругообігу. Тривалість календарного періоду часу, необхідного для збуту виробленої товарної продукції, залежить від методів роботи із замовниками. На практиці, по суті, існують два крайніх методи: виробництво під конкретні замовлення, виробництво під майбутні замовлення. Першому методу характерні найкоротші терміни реалізації. Виробництво під майбутні замовлення вимагає витрат часу на пошук потенційних споживачів, що може значно збільшити тривалість одного обороту вкладених коштів.

Оптимізація маршруту руху автомобільного транспорту. Транспорт, будучи базовою галуззю національної економіки, забезпечує взаємозв'язок її елементів і сприяє поглибленню територіального поділу праці. Значний обсяг вантажів (до 85 %) перевозиться автомобільним транспортом, який є невід'ємною складовою частиною транспортної системи національної економіки, її найбільш гнучким і мобільним компонентом. У зв'язку з цим досить актуальним є раціональне управління автотранспортом, яке включає оптимізацію маятникових і кільцевих маршрутів та дозволяє при одних і тих же обсягах вантажоперевезень знизити обсяг транспортних робіт і споживання паливно-мастильних матеріалів до 15-20 %.

Управління оборотними засобами. Фінансова логістика – розділ логістики, в якому розглядаються процеси управління, планування й контролю над фінансовими потоками на основі інформації з організації матеріальних потоків. Її основними завданнями є: визначення потреби в фінансових ресурсах, вибір джерел фінансування, побудова фінансових моделей використання джерел фінансування та алгоритму руху потоків грошових коштів з джерел фінансування. При цьому визначення потреби в фінансових ресурсах передбачає розрахунок розміру інвестицій, а також необхідної величини оборотних коштів.

Оборотні кошти являють собою грошову суму, авансування якої в створення й використання оборотних виробничих фондів і фондів обігу забезпечує безперервність процесу виробництва та реалізації продукції. В сучасних умовах функціонування національної економіки значна частина підприємств допускає «проїдання» оборотних коштів. Причинами цього є: порушення цільового використання оборотних коштів; «заморожування» оборотних коштів у результаті створення необґрунтовано великого обсягу запасів

сировини, матеріалів, продукції і товарів, які не користуються попитом у споживачів; втрати, збитки [1; 2; 3; 4; 5].

Отже, організація управління логістичною системою потребує часу та відповідних умов її формування, за яких система вважатиметься ефективною і надійною, в чому їй допомагають методичні основи логістики.

Література.

1. Вініченко І.І. Логістичний підхід в управлінні сільськогосподарськими підприємствами / І.І. Вініченко // Інвестиції: практика та досвід. – № 24. – 2016. – С. 11-16.

2. Гаджинський А.М. Логистика: учебник для высших и средних специальных заведений / А.М. Гаджинський. – [6-изд., перераб. и доп.]. – М.: Издательско-торговая корпорация „Дашков и К⁰”, 2003. – 408 с.

3. Гиг Джон Ван Прикладная общая теория систем: пер. с англ. / Гиг Джон Ван – М.: Мир, 1981. в 2-х книгах. Кн. 1. – 247 с.

4. Крикавський Є. Логістика та розвиток організації / Є. Крикавський. – Львів: “Львівська політехніка”, 1999. – 549 с.

5. Окландер М.А. Контуры экономической логистики / М.А. Окландер. – К.: Наук. думка, 2000. – 176 с.

ОСОБЛИВОСТІ ЗАСТОСУВАННЯ ПРОГРАМНОГО КОМПЛЕКСУ «ФІНДОКУМЕНТИ» РОЗПОРЯДНИКАМИ БЮДЖЕТНИХ КОШТІВ

Гордій В. О., студент

Науковий керівник: Откаленко О. М., к. е. н., доцент

Вінницький торговельно економічний інститут

Київського національного торговельно економічного університету

Застосування програмного забезпечення в різних галузях давно вже є не новинкою в сучасному світі. З 2014 року Державною казначейською службою України було введено у використання розпорядників бюджетних коштів програмно-апаратний комплекс AS E-Kazna. Цей комплекс являє собою поєднання облікових та платіжних систем Казначейства України, заснованих на цілісній, інтегрованій платформі та передових цифрових технологіях. E-Kazna включає в собі програмний пакет «Фіндокументи» [1].